

Scenariusz ślubowania klasy I.

Jako nauczyciel prowadzący uroczystość serdecznie powitałam wszystkich gości. Najserdeczniej powitałam jednak gościa, który zaskoczył wszystkich. Była to wróżka DOBRA (uczennica ze starszej klasy).

Po powitaniu nagle do sali wpadła jak burza wróżka ZŁA ze słowami: *No oczywiście, mnie jak zwykle nie zaproszono. Ciągłe pamiętacie o niej (wskazuje na wróżkę DOBRĄ), a ja to co? Za karę nigdy nie zostaniecie pierwszakami tylko żółtodziobami.*

Wymawia zaklęcie: *Hokus, pokus, słodki miodek. Zamiast nosa żółty dziobek i znika.*

W tym samym momencie dzieci zakładają żółte dzioby wykonane wcześniej na lekcjach techniki. Wychodzą na środek sali, zasłaniają rączkami dzioby.

Przepraszam wszystkich zebranych i oświadczam, że uroczystość musi być odwołana. Rozkładałam ręce i obserwuję (nie ukrywam- z zadowoleniem) konsternację dyrekcji, rodziców i całej społeczności uczniowskiej. Po chwili ciszy wróżka DOBRA mówi:

Kochane dzieci! Nie martwcie się. Pamiętajcie, że dobro zawsze pokona zło. Wiem, jak Was odczarować. Musicie wybrać się w podróż do czterech krain. Z każdej musicie mi coś przynieść, a wtedy będę mogła was odczarować. Czy nie boicie się trudów podróży?

Dzieci: *Nie!*

Wróżka: *Czy wyruszyście w tę daleką podróż?*

Dzieci: *Tak!*

Wróżka: *Życzę wam szczęścia!*

Dzieci, maszerując w miejscu, recytują:

My jesteśmy żółtodzioby

Denerwują nas te dzioby

Więc staramy się zawzięcie

Żeby zrzucić złe zaklęcie

Zza kotary wychodzi przebrana uczennica ze starszej klasy, w ręce trzyma tabliczkę z napisem KRAINA ŚPIEWU I TAŃCA i przypiętym kluczem wiolinowym. Zwraca się do dzieci: *Witam was w krainie śpiewu i tańca, ale mogą tu przebywać tylko dzieci, które potrafią pięknie śpiewać i tańczyć. Czy wy to potraficie?*

Dzieci: *Tak.*

Uczennica: *Pokażcie, co umiecie.*

Dzieci śpiewają dowolną piosenkę i tańczą.

Uczennica: *Rzeczywiście, pięknie śpiewacie i tańczycie. Dostaniecie ode mnie symbol tej krainy- klucz wiolinowy.*

Odpina klucz z tabliczki i wręcza dowolnemu pierwszakowi.

Dzieci chórem:

Dziękujemy i idziemy

My jesteśmy żółtodzioby...

Zza kotary wychodzi uczennica z tabliczką z napisem KRAINA PRACY i przypiętą sylwetką pszczoły. Zwraca się do dzieci: *Witam was w krainie pracy. Mogą tu przebywać tylko pracowite dzieci. Czy potraficie dokładnie i szybko pracować?*

Dzieci chóralnie: *Tak.*

Uczennica: *Mam dla was zadanie- chłopcy posegregują dary jesieni: kasztany i żołędzie, a dziewczynki muszą rozplątać skakanki.*

Wszystkie dzieci razem: *My się pracy nie boimy, zaraz szybko to zrobimy!*

Przystępują do wykonywania zadań. Uczennica p sprawdzeniu wykonania poleceń stwierdza: *Miałyście rację. Potraficie szybko i solidnie pracować. Dostajecie ode mnie symbol pracy- pszczołkę.* Odpina sylwetkę pszczoły i wręcza pierwszakowi.

Dzieci:

Dziękujemy i idziemy

My jesteśmy żółtodzioby...

Zza kotary wychodzi uczennica z tabliczką z napisem KRAINA MIŁOŚCI z przypiętym czerwonym wielkim sercem. Zwraca się do dzieci: *Witam was w krainie miłości. Mogą tu przebywać dzieci, które kochają swój kraj. Czy wy kochacie swoją Ojczyznę?*

Dzieci: *Tak.*

Uczennica: *Udowodnijcie mi to.*

Dzieci śpiewają piosenkę i recytują dwa wiersze o tematyce patriotycznej.

Uczennica: *Widzę, że naprawdę kochacie swoją Ojczyznę. Tak pięknie o niej śpiewałyście i mówiłyście. Dostaniecie ode mnie symbol miłości- serce.* Wręcza jak poprzednio pierwszakowi odpięte z tabliczki serce.

Dzieci:

Dziękujemy i idziemy

My jesteśmy żółtodzioby...

Zza kotary wychodzi uczennica z tabliczką KRAINA MĄDROŚCI z przypiętą sową. Zwraca się do dzieci: *Witam was w krainie mądrości, ale mogą tu przebywać tylko mądre dzieci. Czy wy takie jesteście?*

Dzieci: *Tak.*

Uczennica: *Zaraz to sprawdzimy. Przeczytam wam zagadki, a jeżeli je rozwiążecie, dostaniecie ode mnie symbol mądrości- sowę.*

Czyta zagadki, dzieci bezbłędnie je rozwiązują.

Uczennica: *Rzeczywiście jesteście bardzo mądre. Oto symbol mądrości- sowa.*

Wręcza odpiętą sowę pierwszakowi.

Dzieci chórem: *Dziękujemy i idziemy.*

Dziewczynka, która trzyma w ręce symbole ze wszystkich krain, podchodzi do wróżki i mówi: *Dobra wróżko! Zrobiliśmy wszystko co chciałaś.*

Wszystkie dzieci błagalnie: *Odczaruj nas!*

Wróżka zwracając się do dzieci: *Zdobyłyście wszystko, co jest mi potrzebne do odwrócenia zaklęcia. Byłyście bardzo dzielne i odważne.*

Wyciąga różdżkę w stronę dzieci i mówi:

Hokus, pokus, obrót na pięcie

Niechaj znika złe zaklęcie

Dzieci wchodzi za kotarę, zdejmują dzioby. Po chwili wychodzą zadowolone i uśmiechnięte.

Na koniec potwierdzam, że rzeczywiście dzieci były bardzo dzielne i teraz już mogą być pasowane na uczniów.

Rozpoczyna się oficjalna część uroczystości. Dzieci składają przysięgę, otrzymują pamiątkowe dyplomy, upominki od rodziców oraz prezent od wróżki, która podchodzi do dzieci i zsyła na nie deszcz mądrości- kolorowe confetti, którym obficie posypuje dzieci.

Opracowała

Teodora Opałka